

פרקי אבות

PIRKEI AVOT

A TEXT PACKET FOR ADULT EDUCATION
FALL 2022 - SPRING 2023

—*Rabbi Anthony Fratello*—
Temple Shaarei Shalom

Streaming:

<https://www.templeshaareishalom.com/live/>

Class Dates:

October	11, 18, 25
November	1, 8, 15, 29
December	13
January	10, 17, 24, 31
February	7, 21, 28
March	14, 28

Blessing for Study:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.

Barukh Atah A' Elokeinu Melekh Ha-Olam Asher Kidshanu B'mitzvotav v'Tzivanu

La'asok b'Divrei Torah.

Blessed are You, Eternal our God, who hallows us with
commandments and commands us to busy ourselves with
words of Torah.

Pirkei Avot Chapter V

Mishna 1:

א בעשרה מאמרות נברא העולם. ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות, ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות:

With ten utterances the world was created. And what does this teach, for surely it could have been created with one utterance? But this was so in order to punish the wicked who destroy the world that was created with ten utterances, and to give a good reward to the righteous who maintain the world that was created with ten utterances.

Mishna 2:

ב עשרה דורות מאדם ועד נח, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול. עשרה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין, עד שבא אברהם וקבל [עליו] שכר כלם:

[There were] ten generations from Adam to Noah, in order to make known God's long-suffering; for all those generations kept on provoking God, until the Eternal brought upon them the waters of the flood. [There were] ten generations from Noah to Abraham, in order to make known God's long suffering; for all those generations kept on provoking God, until Abraham, came and received the reward of all of them.

Mishna 3:

ג עֲשָׂרָה נְסִיּוֹנוֹת נִתְּנָסָה אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְעָמַד בְּכָלֶם, לְהוֹדִיעַ
כִּמְהָ חִבָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם:

With ten trials was Abraham, our father (may he rest in peace), tried, and he with-
stood them all; to make known how great was the love of Abraham, our father
(peace be upon him).

Mishna 4:

ד עֲשָׂרָה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְעֲשָׂרָה עַל הַיָּם. [עֲשָׂרָה מְכוֹת הֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְעֲשָׂרָה עַל הַיָּם]. עֲשָׂרָה נְסִיּוֹנוֹת נָסוּ
אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר, שֶׁנֶּאֱמַר [בַּמִּדְבָּר יֵד], וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה
עֲשָׂרָה פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:

Ten miracles were wrought for our ancestors in Egypt, and ten at the sea. Ten
plagues did the Holy one, blessed be God, bring upon the Egyptians in Egypt and
ten at the sea. [With] ten trials did our ancestors try God, blessed be God, as it is
said, “And they have tried Me these ten times and they have not listened to my
voice.”(Num. 14:22)

Mishna 5:

ה עֲשָׂרָה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מֵרִיחַ בֶּשֶׂר
הַקִּדְּשׁ, וְלֹא הִסְרִיחַ בֶּשֶׂר הַקִּדְּשׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא נִרְאָה זָבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים,
וְלֹא אָרַע קָרִי לְכַהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא כָּבוּ גַּשְׁמִים אִשׁ שֶׁל עֲצֵי
הַמַּעֲרֵכָה, וְלֹא נִצְחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֵשֶׂן, וְלֹא נִמְצָא פְּסוּל בְּעֵמֶר וּבִשְׂתֵי
הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים, עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רוּחִים, וְלֹא הִזִּיק נָחַשׁ
וְעִקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעוֹלָם, וְלֹא אָמַר אָדָם לְחַבְרוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלַיִן
בִּירוּשָׁלַיִם:

Ten wonders were wrought for our ancestors in the Temple: [1] no woman miscar-
ried from the odor of the sacred flesh; [2] the sacred flesh never became putrid;

[3] no fly was ever seen in the slaughterhouse; [4] no emission occurred to the high priest on the Day of Atonement; [5] the rains did not extinguish the fire of the woodpile; [6] the wind did not prevail against the column of smoke; [7] no defect was found in the *Omer*, or in the two loaves, or in the showbread; [8] the people stood pressed together, yet bowed down and had room enough; [9] never did a serpent or a scorpion harm anyone in Jerusalem; [10] and no one said to a companion, “This place is too congested for me to lodge overnight in Jerusalem.”

Mishna 6:

ו עֲשָׂרָה דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְאֵלוֹ הֵן, פִּי הָאָרֶץ, וּפִי הַבְּאֵר, וּפִי הָאֵתוֹן, וְהַקֶּשֶׁת, וְהַמָּן, וְהַמָּטָה, וְהַשְּׁמִיר, וְהַכֶּתֵב, וְהַמְּכַתֵּב, וְהַלְּוָחוֹת. וַיֵּשׁ אֹמְרִים, אֵף הַמְּזִיקִין, וְקַבּוּרְתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ. וַיֵּשׁ אֹמְרִים, אֵף צָבַת בְּצָבַת עֲשׂוּיָהּ:

Ten things were created on the Eve of the [first] Sabbath at twilight, and these are they: [1] the mouth of the earth, [2] the mouth of the well, [3] the mouth of the donkey, [4] the rainbow, [5] the *Manna*, [6] the staff [of Moses], [7] the *Shamir*, [8] the letters, [9] the writing, [10] and the tablets. And some say: Also the demons, the grave of Moses, and the ram of Abraham, our father. And some say: And also the first set of tongs, made with tongs.

Mishna 7:

ז שִׁבְעָה דְּבָרִים בְּגִלְמֵ וְשִׁבְעָה בְּחָכְמָה. חָכָם אֵינוֹ מְדַבֵּר בְּפָנָיו מִי שֶׁהוּא גָדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה וּבְמִנְיָן, וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ, וְאֵינוֹ נִבְהַל לְהַשִּׁיב, שׁוֹאֵל כְּעֵנָן וּמַשִּׁיב כְּהֶלְכָה, וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן, וְעַל מַה שֶׁלֹּא שָׁמַע, אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי, וּמוֹדֶה עַל הָאֵמֶת. וְחַלּוּפֵיהֶן בְּגִלְמֵ:

[There are] seven things [characteristic] in a clod (Golem), and seven in a wise person: A wise person does not speak before one who is greater in wisdom, And does not break into his fellow's speech; And is not hasty to answer. The wise one

asks what is relevant, and answers to the point. The wise one speaks of the first [point] first, and of the last [point] last; And concerning that of which they have not heard, they says, " have not heard." The wise one acknowledges the truth, and the reverse of these [are characteristic] in a clod.

Mishna 8:

ח שבעה מיני פְּרַעְנִיּוֹת בָּאִין לְעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גּוֹפֵי עֲבֵרָה. מִקְצָתָן מֵעֲשָׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מֵעֲשָׂרִין, רָעַב שֶׁל בְּצֻרַת בָּאָה, מִקְצָתָן רְעֵבִים וּמִקְצָתָן שְׂבִיעִים. גָּמְרוּ שְׂלֵא לְעֵשֶׂר, רָעַב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצֻרַת בָּאָה. וְשְׂלֵא לְטוֹל אֶת הַחֻלָּה, רָעַב שֶׁל פְּלִיָּה בָּאָה. דְּבַר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שְׂלֵא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית. חָרַב בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנּוֹי הַדִּין, וְעַל עוֹת הַדִּין, וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שְׂלֵא כְּהִלְכָה:

Seven kinds of punishment come to the world for seven categories of transgression: When some of them give tithes, and others do not give tithes, a famine from drought comes some go hungry, and others are satisfied. When they have all decided not to give tithes, a famine from tumult and drought comes; [When they have, in addition, decided] not to set apart the dough-offering, an all-consuming famine comes. Pestilence comes to the world for sins punishable by death according to the Torah, but which have not been referred to the court, and for neglect of the law regarding the fruits of the sabbatical year. The sword comes to the world for the delay of judgment, and for the perversion of judgment, and because of those who teach the Torah not in accordance with the accepted law.

Mishna 9:

ט חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שָׁוָא, וְעַל חִלּוּל הַשֵּׁם. גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְעַל גְּלוֹי עֲרִיּוֹת, וְעַל שְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל הַשְּׂמַטַּת הָאָרֶץ. בָּאֲרֻבָּעָה פְּרָקִים הַדְּבַר מֵתְרַבֶּה. בְּרַבִּיעִית, וּבְשִׁבְעִית, וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית, וּבְמוֹצָאֵי הַחֵג שֶׁבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. בְּרַבִּיעִית, מִפְּנֵי מֵעֲשֶׂר

עָנִי שְׂבַשְׁלִישִׁית. בְּשִׁבְעֵיתָ, מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שְׂבַשְׁשִׁית. וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית,
מִפְּנֵי פְרוֹת שְׁבִיעִית. וּבְמוֹצָאֵי הַחֹג שְׁבִכָּל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִפְּנֵי גִזְלֵי מִתְּנוֹת
עָנִיִּים:

Wild beasts come to the world for swearing in vain, and for the profanation of the Name. Exile comes to the world for idolatry, for sexual sins and for bloodshed, and for [transgressing the commandment of] the [year of the] release of the land. At four times pestilence increases: in the fourth year, in the seventh year and at the conclusion of the seventh year, and at the conclusion of the Festival (Sukkot) in every year. In the fourth year, on account of the tithe of the poor which is due in the third year. In the seventh year, on account of the tithe of the poor which is due in the sixth year; At the conclusion of the seventh year, on account of the produce of the seventh year; And at the conclusion of the Feast (Sukkot) in every year, for robbing the gifts to the poor.

Mishna 10:

י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם. הָאוֹמֵר שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שִׁלְךָ, זֶה מְדָה בִּינוּנִית. וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים, זֶה מִדַּת סְדוּם. שְׁלִי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ שְׁלִי, עִם הָאָרֶץ. שְׁלִי שִׁלְךָ וְשִׁלְךָ
שִׁלְךָ, חֶסֶד. שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי, רָשָׁע:

There are four types of character in human beings: One that says: “Mine is mine, and yours is yours:” this is a commonplace type; and some say this is a Sodom-type of character. [One that says:] “Mine is yours and yours is mine:” is an unlearned person (Am Ha-Aretz); [One that says:] “Mine is yours and yours is yours:” is a pious person. [One that says:] “Mine is mine, and yours is mine:” is a wicked person.

Mishna 11:

י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת. נוֹחַ לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרִצּוֹת, יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ, קָשָׁה
לְכַעוֹם וְקָשָׁה לְרִצּוֹת, יֵצֵא הַפְּסָדוֹ בְּשְׂכָרוֹ קָשָׁה לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרִצּוֹת חֶסֶד.

נזח לבעוס וקשה לרצות רשע:

There are four kinds of temperaments: Easy to become angry, and easy to be appeased: the gain disappears in the loss. Hard to become angry, and hard to be appeased: the loss disappears in the gain. Hard to become angry and easy to be appeased: a pious person. Easy to become angry and hard to be appeased: a wicked person.

Mishna 12:

יב ארבע מדות בתלמידים. מהר לשמוע ומהר לאבד, יצא שכרו בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד, יצא הפסדו בשכרו. מהר לשמוע וקשה לאבד, חכם. קשה לשמוע ומהר לאבד, זה חלק רע:

There are four types of disciples: Quick to comprehend, and quick to forget: the gain disappears in the loss. Slow to comprehend, and slow to forget: the loss disappears in the gain. Quick to comprehend, and slow to forget: such is a wise person. Slow to comprehend, and quick to forget, this is an evil portion.

Mishna 13:

יג ארבע מדות בנותני צדקה. הרוצה שיתנו ולא יתנו אחרים, עינו רעה בשל אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן, עינו רעה בשל. יתנו ויתנו אחרים, חסיד. לא יתנו ולא יתנו אחרים, רשע:

There are four types of charity givers. One who wishes to give, but that others should not give: this one's eye is evil to that which belongs to others. One who wishes that others should give, but that they themselves should not give: this one's eye is evil towards that which is their own. One who wishes that they themselves should give, and that others should give: this is a pious person. One who desires that they themselves should not give and that others too should not give: such is a wicked person.

Mishna 14:

יֵד אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי לְבֵית הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה, שֹׁכֵר הַלִּיכָה בְּיָדוֹ. עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ, שֹׁכֵר מַעֲשֵׂה בְּיָדוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה, חָסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה, רָשָׁע:

There are four types among those who frequent the study-house (Beit Midrash): One who attends but does not practice: such receives a reward for attendance. One who practices but does not attend: such receives a reward for practice. One who attends and practices: such is a pious man. One who neither attends nor practices: such is a wicked person.

Mishna 15:

טו אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבֵים לְפָנֵי חֲכָמִים. סִפּוּג, וּמְשַׁפֵּךְ, מְשַׁמְרֵת, וְנִפְהָ. סִפּוּג, שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַבַּל. מְשַׁפֵּךְ, שֶׁמְכַנֵּים בּוֹז וּמוֹצִיא בּוֹז. מְשַׁמְרֵת, שֶׁמוֹצִיא אֶת הַיַּיִן וְקוֹלֶטֶת אֶת הַשְּׂמָרִים. וְנִפְהָ, שֶׁמוֹצִיא אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלֶטֶת אֶת הַסֶּלֶת:

There are four types among those who sit before the sages: a sponge, a funnel, a strainer and a sieve. A sponge, soaks up everything; A funnel, takes in at one end and lets out at the other; A strainer, which lets out the wine and retains the lees; A sieve, which lets out the coarse meal and retains the choice flour.

Mishna 16:

טז כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר, בְּטִל דָּבָר, בְּטִל דָּבָר. בְּטִלָּה אֲהָבָה. וְשֵׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, אִינָה בְטִלָּה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה הַתְלוּיָה בְּדָבָר, זוֹ אֲהָבַת אֲמִנוֹן וְתָמָר. וְשֵׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, זוֹ אֲהָבַת דָּוִד וְיֵהוֹנָתָן:

All love that depends on a something, [when the] thing ceases, [the] love ceases; and [all love] that does not depend on anything, will never cease. What is an example of love that depended on a something? Such was the love of Amnon for

Tamar. And what is an example of love that did not depend on anything? Such was the love of David and Jonathan.

Mishna 17:

יז כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת הלל ושמיאי. ושאינה לשם שמים, זו מחלוקת קרח וכל עדתו:

Every dispute that is for the sake of Heaven, will in the end endure; But one that is not for the sake of Heaven, will not endure. What is an example of a dispute that is for the sake of Heaven? The dispute between Hillel and Shammai. And what is an example of a dispute that was not for the sake of Heaven? Such was the dispute of Korah and all his congregation.

Mishna 18:

יח כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו. וכל המחטיא את הרבים, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו, שנאמר [דברים לג], צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל. ירבעם חטא והחטיא את הרבים, חטא הרבים תלוי בו, שנאמר [מלכים א טו], על חטאות ירבעם [בן נבט] אשר חטא ואשר החטיא את ישראל:

Whoever causes the multitudes to be righteous, sin will not occur on their account; And whoever causes the multitudes to sin, they do not give one the ability to repent. Moses was righteous and caused the multitudes to be righteous, [therefore] the righteousness of the multitudes is hung on him, as it is said, “He executed the Eternal One’s righteousness and God’s decisions with Israel.”(Deut. 33:21) Jeroboam sinned and caused the multitudes to sin, [therefore] the sin of the multitudes is hung on him, as it is said, “For the sins of Jeroboam which he sinned, and which he caused Israel to sin thereby.”(I Kings 15:30)

Mishna 19:

יט כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו, אוכלין בעולם הזה ונוחלין בעולם הבא, שנאמר [משלי ת], להנחיל אהבי יש, ואצרתיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת, שנאמר [תהלים נה], ואתה אלהים תורידם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך:

Whoever possesses these three things, such is of the disciples of Abraham, our father; and [whoever possesses] three other things, such is of the disciples of Balaam, the wicked. A good eye, a humble spirit, and a moderate appetite; this one is of the disciples of Abraham, our father. An evil eye, a haughty spirit, and a limitless appetite; this one is of the disciples of Balaam, the wicked. What is the difference between the disciples of Abraham, our father, and the disciples of Balaam, the wicked? The disciples of Abraham, our father, enjoy this world, and inherit the world to come, as it is said, "I will endow those who love Me with substance, I will fill their treasuries."(Prov. 8:21) But the disciples of Balaam, the wicked, inherit *Gehenna*, and descend into the nethermost pit, as it is said, "For you, O God, will bring them down to the nethermost pit those murderous and treacherous men; they shall not live out half their days; but I trust in You."(Ps. 55:24)

Mishna 20:

כ יהודה בן תימא אומר, הוי עז בנמר, וקל בנשר, ורין בצבאי, וגבור כארי לעשות רצון אביד שבשמים. הוא היה אומר, עז פנים לגיהנם, ובשפת פנים לגן עדן. יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

Judah ben Tema said: Be strong as a leopard, and swift as an eagle, and fleet as a gazelle, and brave as a lion, to do the will of your God who is in Heaven. He used to say: The arrogant is headed for *Gehenna* and the blushing for the garden of Eden. May it be Your will, O Eternal our God, that Your city be rebuilt speedily in our days and set our portion in the studying of Your Torah.

Mishna 21:

כא הוא הָיָה אוֹמֵר, בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא, בֶּן עֶשְׂרִי לְמִשְׁנָה, בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְמִצְוֹת, בֶּן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד, בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְחַפָּה, בֶּן עֶשְׂרִים לְרִדּוֹף, בֶּן שְׁלֹשִׁים לְבַח, בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, בֶּן חֲמִשִּׁים לְעֵצָה, בֶּן שִׁשִּׁים לְזִקְנָה, בֶּן שִׁבְעִים לְשִׁיבָה, בֶּן שְׁמוֹנִים לְגִבּוֹרָה, בֶּן תִּשְׁעִים לְשׁוּחַ, בֶּן מֵאָה כְּאֵלוֹ מֵת וְעֹבֵר וּבָטֵל מִן הָעוֹלָם:

He used to say: At five years of age the study of Scripture; At ten the study of Mishnah; At thirteen subject to the Mitzvot; At fifteen the study of Talmud; At eighteen the bridal canopy; At twenty for pursuit [of livelihood]; At thirty the peak of strength; At forty wisdom; At fifty able to give counsel; At sixty old age; At seventy fullness of years; At eighty the age of “strength;” At ninety a bent body; At one hundred, as good as dead and gone completely out of the world.

Mishna 22:

כב בֶּן בַּג בַּג אוֹמֵר, הִפְךָ בָּהּ וְהִפְךָ בָּהּ, דְּכִלָּא בָּהּ. וּבָהּ תִּתְחַזֵּי, וְסִיב וּבְלָהּ בָּהּ, וּמִנָּה לֹא תִזּוּעַ, שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה הֵימָנָה:

Ben Bag Bag said: Turn it over, and [again] turn it over, for all is therein. And look into it; And become gray and old therein; And do not move away from it, for you have no better portion than it.

Mishna 23:

כג פֿן הא הא אומר, לפום צערא אנרא:

Ben He He said: According to the labor is the reward.

Pirkei Avot Chapter VI

Preamble:

שָׁנוּ חֲכָמִים בְּלָשׁוֹן הַמִּשְׁנָה, בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם:

The sages taught in the language of the Mishnah. Blessed be God who chose them and their teaching.

Mishna 1:

א רַבִּי מֵאִיר אָמַר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׂמְחָה, זוֹכֵה לְדַבְרֵי הַרְבֵּה. וְלֹא עוֹד
אֵלָּא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ כְּדָאֵי הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע, אֶהוּב, אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם,
אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, מְשַׂמַּח אֶת הַמָּקוֹם, מְשַׂמַּח אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּמְלַבֵּשׁתוֹ
עֲנוּה וִירָאָה, וּמְכַשְׂרֵתוֹ לְהִיּוֹת צַדִּיק חָסִיד יֵשֶׁר וְנֹאמָן, וּמְרַחֵקתוֹ מִן הַחֲטָא,
וּמְקַרְבֵּתוֹ לְיַדֵּי זְכוּת, וְנִהְיִין מְמַנּוּ עֵצָה וְתוֹשִׁיָּה בִּינָה וְגִבּוֹרָה. שֶׁנֶּאֱמַר
[מְשַׁלֵּי ח] לִי עֵצָה וְתוֹשִׁיָּה אֲנִי בִּינָה לִי גִבּוֹרָה, וְנוֹתַנְתָּ לוֹ מַלְכוּת וּמְשַׁלָּה
וְחִקּוֹר דִּין, וּמְגַלִּין לוֹ רֵזִי תּוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂי הַמַּתְגַּבֵּר וּכְנֶהֱרַ שְׂאִינוּ פּוֹסֵק,
וְהָיוּ צָנוּעַ וְאֶרְךְ רוּחַ, וּמוֹחֵל עַל עֲלֻבוֹנוֹ, וּמְגַדְלֵתוֹ וּמְרוֹמְמֵתוֹ עַל כָּל
הַמַּעֲשִׂים:

Rabbi Meir said, “Whoever occupies themselves with the Torah for its own sake, merits many things; not only that but such is worth the whole world. That person is called beloved friend; one that loves God; one that loves humankind; one that gladdens God; one that gladdens humankind. And the Torah clothes them in humility and reverence, and equips them to be righteous, pious, upright and trustworthy; it keeps them far from sin, and brings them near to merit. And people benefit from their counsel, sound knowledge, understanding and strength, as it is said, “Counsel is mine and sound wisdom; I am understanding, strength is mine.”(Proverbs 8:14) It bestows upon them royalty, dominion, and acuteness in judgment. To that person are revealed the secrets of the Torah, and they are made as an ever-flowing spring, and like a stream that never ceases. They become

modest, long-suffering and forgiving of insult. In the end it magnifies and exalts them over everything.”

Mishna 2:

ב אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן לֵוִי, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמִכְרִזַּת
וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה. שֶׁכָּל מִי שֶׁאִינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה
נִקְרָא נוֹזֵף, שֶׁנֶּאֱמַר [שֵׁם יֵא] נָזַם זָהָב בְּאֶף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם.
וְאוֹמֵר [שְׁמוֹת לִב], וְהִלָּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים
הוּא חָרוֹת עַל הַלָּחַת, אֵל תִּקְרָא חָרוֹת אֶלָּא חָרוֹת, שֶׁאִין לָךְ בֶּן חוֹרִין אֶלָּא
מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה. וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֲרִי זֶה מִתְעַלֶּה,
שֶׁנֶּאֱמַר [שֵׁם יֵא] נָזַם זָהָב בְּאֶף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם. וְאוֹמֵר [שְׁמוֹת
לִב], וְהִלָּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חָרוֹת עַל
הַלָּחַת, אֵל תִּקְרָא חָרוֹת אֶלָּא חָרוֹת, שֶׁאִין לָךְ בֶּן חוֹרִין אֶלָּא מִי שֶׁעוֹסֵק
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה. וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֲרִי זֶה מִתְעַלֶּה, שֶׁנֶּאֱמַר
[בַּמְדַּבֵּר כֹּא] וּמִמַּתְנֶה נְחִלְיָאֵל וּמִנְחִלְיָאֵל בְּמוֹת:

Rabbi Joshua ben Levi said, “Every day a *Bat Kol* (a heavenly voice) goes forth from Mount Horeb and makes proclamation and says, ‘Woe unto humankind for their contempt towards the Torah,’ for whoever does not occupy themselves with the study of Torah is called, *Nazuf* (rebuked). As it is said, “Like a gold ring in the snout of a pig is a beautiful woman bereft of sense.”(Proverbs 11:22) The text also says, “And the tablets were the work of God, and the writing was the writing of God, graven upon the tablets.”(Exodus 32:16) Read not *Harut* (graven) but *Herut* (freedom). For there is no free man but one that occupies himself with the study of the Torah. Whoever regularly occupies themselves with the study of the Torah is surely exalted, as it is said, “And from Mattanah to Nahaliel; and Nahaliel to Bamoth.”(Numbers 21:19)”

Mishna 3:

ג הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת, צריך לנהג בו כבוד, שכן מצינו בְּדוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתוֹפֵל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלֶבֶד, קָרָא רַבּוֹ אֶלּוּפּוֹ וּמִידְעוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר [תהלים נה], וְאַתָּה אֲנוּשׁ כְּעַרְכִּי אֶלּוּפִי וּמִידְעִי. וְהֵלֵךְ דְּבָרִים קָל וְחוֹמֵר, וּמֵה דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתוֹפֵל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלֶבֶד קָרָא רַבּוֹ אֶלּוּפּוֹ וּמִידְעוֹ, הֲלוּמַד מִחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד או הֲלִכָה אֶחָת או פֶּסוּק אֶחָד או דְבוּר אֶחָד או אֶפִּילוֹ אוֹת אֶחָת עַל אֶחָת כְּמָה וְכְמָה שְׁצָרִיךְ לְנַהֵג בּוֹ כְּבוֹד. וְאִין כְּבוֹד אֶלָּא תוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר [משלי ג], כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֹלוּ, [שם כח] וְתַמִּימִים יִנְחֹלוּ טוֹב, וְאִין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ:

One who learns from his fellow one chapter, or one Halakhah, or one verse, or one word, or even one letter, is obligated to treat him with honor; for so we find with David, King of Israel, who learned from Ahitophel no more than two things, yet called him his master, his guide and his beloved friend, as it is said, “But it was you, a man mine equal, my guide and my beloved friend.”(Psalms 55:14) Is this not a *Kal v’Homer* (an argument that goes from the less to the greater)? If David, King of Israel who learned from Ahitophel no more than two things, nevertheless called him his master, his guide and his beloved friend; then in the case of one who learns from his fellow one chapter, or one Halakhah, or one verse, or one word, or even one letter, all the more so he is under obligation to treat him with honor. ‘Honor’ means nothing but Torah, as it is said, “It is honor that sages inherit.”(Proverbs 3:35) “And the perfect shall inherit good,”(Proverbs 28:10) and ‘good’ means nothing but Torah, as it is said, “For I give you good instruction; do not forsake my Torah.”(Proverbs 4:2)

Mishna 4:

ד כִּי הִיא דְרָכָה שֶׁל תוֹרָה, פֶּת בְּמִלַּח תֹּאכַל וּמִים בְּמִשׁוּרָה תִשְׁתֶּה וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן וְחַיִּי צַעַר תַּחֲיֶיהָ וּבַתוֹרָה אַתָּה עֹמֵל, אִם אַתָּה עֹשֶׂה בֵּן, [תהלים

קבוח] אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לְךָ. אֲשֶׁרֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לְךָ לְעוֹלָם הַבָּא:

Such is the way [of a life] of Torah: You shall eat bread with salt, and rationed water shall you drink; you shall sleep on the ground, your life will be one of privation, and in Torah shall you labor. If you do this, “Happy shall you be and it shall be good for you.”(Psalms 128:2) “Happy shall you be” in this world, “And it shall be good for you,” in the world to come.

Mishna 5:

ה אַל תִּבְקֶשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ, וְאַל תַּחְמוֹד כְּבוֹד, יוֹתֵר מִלְּמוּדֶךָ עֲשֵׂה, וְאַל תַּתְּאוּנָה לְשִׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים, שֶׁשִּׁלְחָנְךָ גְּדוֹל מִשִּׁלְחָנָם וְכַתְּרֶךָ גְּדוֹל מִכַּתְּרָם, וְנֶאֱמָן הוּא בֵּעַל מְלֹאכְתְּךָ שִׁישְׁלָם לְךָ שְׂכָר פְּעֻלָּתְךָ:

Do not seek greatness for yourself, and do not covet honor. Practice more than you learn. Do not yearn for the table of kings, for your table is greater than their table, and your crown is greater than their crown, and faithful is your employer to pay you the reward of your labor.

Mishna 6:

ו גְּדוּלָּה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהוֹנָה וּמִן הַמְּלָכוֹת, שֶׁהַמְּלָכוֹת נִקְנִית בְּשָׂלְשִׁים מַעְלוֹת, וְהַכְּהוֹנָה בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע, וְהַתוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְבָרִים. וְאֵלּוּ הֵן, בְּתַלְמוּד, בְּשִׂמְיעַת הָאָזֵן, בְּעֵרִיכַת שְׁפָתַיִם, בְּבִינַת הַלֵּב, בְּאִמָּה, בְּיִרְאָה, בְּעִנּוּת, בְּשִׂמְחָה, בְּטַהֲרָה, בְּשִׁמוּשׁ חֲכָמִים, בְּדַקְדּוּק חֲבָרִים, בְּפִלְפוּל הַתְּלִמִּידִים, בְּיִשׁוּב, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּמַעוֹט סְחוּרָה, בְּמַעוֹט דֶּרֶךְ אֶרֶץ, בְּמַעוֹט תַּעֲנוּג, בְּמַעוֹט שְׁנָה, בְּמַעוֹט שִׂיחָה, בְּמַעוֹט שְׁחוּק, בְּאֶרֶךְ אַפִּים, בְּלֵב טוֹב, בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, בְּקַבְּלַת הַיְסוּרִין, הַמְּכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְהַשְּׂמַח בְּחֵלְקוֹ, וְהַעוֹשֶׂה סִיג לְדַבְּרָיו, וְאֵינּוּ מַחְזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ, אֶהוּב, אֶהוּב אֶת הַמְּקוֹם, אֶהוּב אֶת הַבְּרִיּוֹת, אֶהוּב אֶת הַצְּדָקוֹת, אֶהוּב אֶת הַמִּישְׁרִים, אֶהוּב אֶת הַתּוֹכְחוֹת, וּמִתְרַחַק מִן הַכְּבוֹד, וְלֹא מִגִּים

לְבוּ בְּתַלְמוּדוֹ, וְאִינוּ שְׂמֵחַ בְּהוֹרָאָה, נוֹשֵׂא בְעַל עִם חֲבֵרוֹ, וּמְכַרְיֵעוּ לְכַף זְכוּת, וּמַעְמִידוֹ עַל הָאֲמִתּוֹ, וּמַעְמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם, וּמְתִישֵׁב לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ, שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב שׂוֹמֵעַ וּמוֹסִיף, הַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת, הַמְּחַכִּים אֶת רַבּוֹ, וְהַמְּכַוֵּן אֶת שְׂמוּעָתוֹ, וְהַאֲוִיֵּר דְּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, הֵא לְמַדְתָּ כָּל הָאוֹמֵר דְּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מִבֵּיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, שְׁנַאֲמַר [אֶסְתֵּר ב], וְהַאֲמַר אֶסְתֵּר לְמַלְךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכֵי:

Greater is learning Torah than the priesthood and than royalty, for royalty is acquired by thirty stages, and the priesthood by twenty-four, but the Torah by forty-eight things. By study, Attentive listening, Proper speech, By an understanding heart, By an intelligent heart, By awe, By fear, By humility, By joy, By attending to the sages, By critical give and take with friends, By fine argumentation with disciples, By clear thinking, By study of Scripture, By study of Mishnah, By a minimum of sleep, By a minimum of chatter, By a minimum of pleasure, By a minimum of frivolity, By a minimum of preoccupation with worldly matters, By long-suffering, By generosity, By faith in the sages, By acceptance of suffering. [Learning of Torah is also acquired by one] Who recognizes his place, Who rejoices in his portion, Who makes a fence about his words, Who takes no credit for himself, Who is loved, Who loves God, Who loves [his fellow] creatures, Who loves righteous ways, Who loves reproof, Who loves uprightness, Who keeps himself far from honors, Who does not let his heart become swelled on account of his learning, Who does not delight in giving legal decisions, Who shares in the bearing of a burden with his colleague, Who judges with the scales weighted in his favor, Who leads him on to truth, Who leads him on to peace, Who composes himself at his study, Who asks and answers, Who listens [to others], and [himself] adds [to his knowledge], Who learns in order to teach, Who learns in order to practice, Who makes his teacher wiser, Who is exact in what he has learned, And who says a thing in the name of him who said it. Thus you have learned: Everyone who says a thing in the name of the one who said it, brings deliverance into the world. As it is said, "And Esther told the king in Mordecai's name."(Esther 2:22)

Mishna 7:

ז גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעשיה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר [משלי ד], כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא, ואומר [שם ג], רפאות תהי לשרף ושקוי לעצמותיה. ואומר [שם], עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר. ואומר [שם א], כי לנית חן הם לראשך וענקים לגרגרתיה. ואומר [שם ד], תתן לראשך לנית חן עטרת תפארת תמגנה. ואומר [שם ט], כי בי ירבו ימיה ויסיפו לך שנות חיים. ואומר [שם ג], ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד, ואומר [שם], כי ארך ימים ושנות חיים ושלוש יוספו לך ואומר [שם], דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום:

Great is Torah for it gives life to those that practice it, in this world, and in the world to come, as it is said, “For they are life unto those that find them, and health to all their flesh.”(Proverbs 4:22) It also says, “It will be a cure for your navel and marrow for your bones.”(ibid. 3:8) The text says, “She is a tree of life to those them that hold fast to it, and all of its supporters are happy.”(ibid. 3:18) The says, “For they are a graceful wreath upon your head, a necklace about your throat.”(ibid. 1:9) The text says, “She will adorn your head with a graceful wreath; crown you with a glorious diadem.”(ibid. 4:9) The text says, “In her right hand is length of days, in her left riches and honor.”(ibid. 3:1) The text says:;“For they will bestow on you length of days, years of life and peace.”(ibid. 3:2)

Mishna 8:

ח רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר, הנזי והכח והעושר והכבוד והחכמה והזקנה והשיבה והפנים, נאה לצדיקים ונאה לעולם, שנאמר [שם טז], עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא. ואומר [שם כ], תפארת בחורים בוחם והדר זקנים שיבה. ואומר [שם יד], עטרת חכמים עשרם. ואומר [שם יז], עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם. ואומר [ישעיה כד], וחפרה הלבנה ובושה החמה, כי מלך יהיה

צְבֹאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנִגְדַּד זִקְנָיו כְּבוֹד. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן מְנַסְיָא אוֹמֵר,
אֵלוֹ שֶׁבַע מִדּוֹת שְׁמֹנֵי חֲכָמִים לְצַדִּיקִים, כֻּלָּם נִתְקַיְמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו:

Rabbi Shimon ben Menasya said in the name of Rabbi Shimon ben Yohai, “Beauty, strength, riches, honor, wisdom, [old age], gray hair, and children are becoming to the righteous, and becoming to the world, as it is said, “Gray hair is a crown of glory (beauty); it is attained by way of righteousness.”(Proverbs 16:31) The text says, “The ornament of the wise is their wealth.”(ibid. 14:24) The text says, “The glory of youth is their strength; and the beauty of old men is their gray hair.”(ibid. 20:29) The text says, “Grandchildren are the glory of their elders, and the glory of children is their parents.”(ibid. 17:6) The text says, “Then the moon shall be ashamed, and the sun shall be abashed. For the God of all Being will reign on Mount Zion and in Jerusalem, and God’s Honor will be revealed to the elders.”(Isaiah 24:23).” Rabbi Shimon ben Menasya said, “These seven qualities, which the sages have listed [as becoming] to the righteous, were all of them fulfilled in Rabbi and his sons.”

Mishna 9:

ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא, פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם
אֶחָד, וְנָתַן לִי שָׁלוֹם, וְהַחֲזִירְתִּי לוֹ שָׁלוֹם, אָמַר לִי, רַבִּי, מֵאַיִן מְקוֹם אַתָּה,
אָמַרְתִּי לוֹ, מֵעִיר גְּדוּלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי, אָמַר לִי, רַבִּי רְצוֹנָךְ
שֶׁתְּדוּר עִמָּנוּ בְּמְקוֹמֵנוּ וְאָנִי אֶתֶּן לְךָ אֶלֶף אֲלָפִים דִּנְרֵי זָהָב וְאַבְנֵי טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת, אָמַרְתִּי לוֹ אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנֵי טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אֵינִי דָר אֶלָּא בְּמְקוֹם תּוֹרָה, וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים
עַל יְדֵי דוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף. וְלֹא עוֹד,
אֶלָּא שֶׁבִשְׂעֵת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא
אַבְנֵי טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים בְּלִבָּךְ, שֶׁנֶּאֱמַר [מִשְׁלֵי
ו, בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ,
בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, בְּקִבְרְךָ.
וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דוֹד

מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל [תהלים קיט], טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף. וְאוֹמֵר
[חגי ב], לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְהוָה עֲבֹאוֹת:

Rabbi Yose ben Kisma said, “Once I was walking by the way when a man met me, and greeted me and I greeted him. He said to me, “Rabbi, where are you from?” I said to him, “I am from a great city of sages and scribes.” He said to me, “Rabbi, would you consider living with us in our place? I would give you a thousand thousand denarii of gold, and precious stones and pearls.” I said to him, “My son, even if you were to give me all the silver and gold, precious stones and pearls that are in the world, I would not dwell anywhere except in a place of Torah; for when a man passes away there accompany him neither gold nor silver, nor precious stones nor pearls, but Torah and good deeds alone, as it is said, “When you walk it will lead you. When you lie down it will watch over you; and when you are awake it will talk with you.”(Proverbs 6:22) “When you walk it will lead you” in this world. “When you lie down it will watch over you” in the grave; “And when you are awake it will talk with you” in the world to come. Thus it is written in the book of Psalms by David, King of Israel, “I prefer the teaching You proclaimed to thousands of pieces of gold and silver.”(Psalms 119:72) It also says, “Mine is the silver, and mine the gold, says the God of all Being.”(Haggai 2:8)”

Mishna 10:

י חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, וְאֵלוֹ הֵן, תוֹרַה קִנְיָן
אֶחָד, שָׁמַיִם וְאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד, אֲבֵרָהֶם קִנְיָן אֶחָד, יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד, בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד. תוֹרַה מִנִּין, דְּכָתִיב [משלי ח], יְהוָה קִנְיָן רַאשִׁית דְּרִבּוֹ
קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז. שָׁמַיִם וְאָרֶץ מִנִּין, דְּכָתִיב [ישעיה סו], כֹּה אָמַר יְהוָה
הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם רִגְלֵי אֵי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאֵי זֶה מְקוֹם
מְנוּחָתִי. וְאוֹמֵר [תהלים קד], מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה בְּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ
מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה. אֲבֵרָהֶם מִנִּין, דְּכָתִיב [בראשית יד], וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ. יִשְׂרָאֵל מִנִּין, דְּכָתִיב [שמות טו],

עַד יַעֲבוֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד יַעֲבוֹר עִם זֶה קְנִיָּתְךָ, וְאוֹמֵר [תְּהִלִּים טז], לְקַדְוֹשִׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל הַפְּצֵי בָם. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנִּין, דְּכַתִּיב [שְׁמוֹת
טו], מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ יְדִיד. וְאוֹמֵר [תְּהִלִּים עח],
וַיָּבִיֵאם אֶל גְּבוּל קְדָשׁוֹ הָרַזְהָ קְנִיָּתָה יְמִינוּ:

Five possessions did the Holy Blessed One, set aside as God's own in this world, and these are they: The Torah, one possession; Heaven and earth, another possession; Abraham, another possession; Israel, another possession; The Temple, another possession. 1) The Torah is one possession. From where do we know this? Since it is written, "The Eternal One possessed (usually translated as 'created') me at the beginning of the course, at the first of God's works of old."(Proverbs 8:22) 2) Heaven and earth, another possession. From where do we know this? Since it is said, "Thus said the Eternal: The heaven is My throne and the earth is My footstool. Where could you build a house for Me, what place could serve as My abode?"(Isaiah 66:1) And it says, "How many are the things You have made, O God; You have made them all with wisdom; the earth is full of Your possessions."(Psalms 104:24) 3) Abraham is another possession. From where do we know this? Since it is written, "God blessed him, saying, "Blessed by Abram of God Most High, Possessor of heaven and earth."(Genesis 15:19) 4) Israel is another possession. From where do we know this? Since it is written, "Until Your people cross over, O God, until Your people whom You have possessed."(Exodus 15:16) And it says, "As to the holy and mighty ones that are in the land, My whole desire (possession) is in them."(Psalms 16:3) 5) The Temple is another possession. From where do we know this? Since it is said, "The sanctuary, O God, which Your hands have established."(Exodus 15:17) And it says, "And God brought them to the holy realm, to the mountain, which God's right hand had possessed."(Psalms 78:54)

Mishna 11:

יא כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בראו אלא לכבודו, שנאמר [ישעיה מג], כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ואומר [שמות טו], יהוה ימלך לעלם ועד: רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

Whatever the Holy Blessed One created in the world, God created only for God's own glory, as it is said, "All who are linked to My name, whom I have created, formed and made for My glory."(Isaiah 43:7) And it says, "The Eternal One shall reign for ever and ever."(Exodus 15:18) Said Rabbi Hananiah ben Akashya, "It pleased the Holy Blessed One to grant merit to Israel, that is why God gave them Torah and Commandments in abundance, as it is said, "The Eternal One was pleased for God's righteousness, to make Torah great and glorious."(Isaiah 42:21)